

Sag anlagt den 14. oktober 2011 — Stichting Greenpeace Nederland og PAN Europe mod Kommissionen**(Sag T-545/11)**

(2011/C 355/50)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Nederlandene) og Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat B. Kloostra)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Det fastslås, at Kommissionens afgørelse af 10. august 2011 er i strid med Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾ og forordning (EF) nr. 1367/2006⁽²⁾.

— Kommissionens afgørelse af 10. august 2011 annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

1) Vedrørende det første anbringende gøres det gældende, at artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ikke giver medlemsstater en vetoret, og at sagsøgte følgelig ikke er berettiget til at henholde sig til en medlemsstats tilkendegivelse om, hvorvidt undtagelsen i forordningens artikel 4, stk. 2, finder anvendelse på sagsøgernes begæring om aktindsigt.

2) Vedrørende det andet anbringende gøres det gældende, at undtagelsen til adgangen til aktindsigt i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 skal fraviges henset til tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af de krævede oplysninger, eftersom de i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1367/2006 fastsatte betingelser er opfyldt i den foreliggende sag.

3) Vedrørende det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionens afgørelse ikke er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001 og Århuskonventionens artikel 4, eftersom

— sagsøgte ikke tog hensyn til den konkrete risiko for den skade, som udbredelsen af de krævede oplysninger vil kunne tilføje de påberåbte forretningsmæssige interesser, og

— sagsøgte ikke foretog en afvejning af de omhandlede forretningsmæssige interesser i forhold til den offentlige interesse i offentliggørelsen af miljøoplysninger således som foreskrevet i Århuskonventionens artikel 4, stk. 4.

Sagsøgerne har derudover gjort gældende, at såfremt Århuskonventionen ikke finder direkte anvendelse, skal artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001 anvendes i overensstemmelse med konventionen i videst muligt omfang.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

Sag anlagt den 11. oktober 2011 — Technion — Israel Institute of Technology og Technion Research & Development mod Kommissionen**(Sag T-546/11)**

(2011/C 355/51)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Technion — Israel Institute of Technology (Haifa, Israel) og Technion Research & Development Foundation Ltd (Haifa) (ved advokaterne D. Grisay og D. Piccininno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Stævningen med påstand om annullation i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde modtages.

— Sagen antages til realitetsbehandling.

— Principalt gives sagsøgeren medhold og afgørelsen vedtaget af Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Informationssamfundet og Medier den 2. august 2011 annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort tre anbringender gældende.

1) Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af væsentlige formkrav, der er delt i to led, baserer sig på:

— På den ene side fraværet af begrundelse og begrundelsens utilstrækkelighed, for så vidt som Kommissionen ikke med hensyn til to af de fire omhandlede kontrakter angiver begrundelsen og de beviser, som ligger til grund for, at det i den anfægtede afgørelse fastslås, at de støtberettigede omkostninger skal justeres.